

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

30 юни 2022 година *

„Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Режим на такси за събирането на отпадъчните води — Жалба — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Жалба за отмяна — Допустимост — Процесуална легитимация — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Пряко засягане“

По дело C-99/21 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 17 февруари 2021 г.,

Danske Slagtermestre, установено в Одензе (Дания), представлявано от Н. Sønderby Christensen, advokat,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, представлявана от L. Grønfeldt и P. Němečková,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Дания, представлявано от J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff и L. Teilgård,

въстъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: С. Lycourgos (докладчик), председател на състава, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi и O. Spineanu-Matei, съдии,

генерален адвокат: А. Rantos,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: датски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 24 февруари 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Danske Slagtermestre иска отмяната на определението на Общия съд на Европейския съюз от 1 декември 2020 г., Danske Slagtermestre/Комисия (Т-486/18, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2020:576), с което Общият съд отхвърля като недопустима жалбата му за отмяна на Решение С(2018) 2259 final на Комисията от 19 април 2018 година относно държавна помощ SA.37433 (2017/FC) — Дания (наричано по-нататък „спорното решение“), с което в края на фазата на предварителното разглеждане се обявява, че таксата, въведена с Lov nr. 902/2013 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. (Betalingsstruktur for vandafledningsbidrag, bemyndigelse til opgørelse af særbidrag for behandling af særlig forurenset spildevand m.v.) (Закон № 902/2013 за изменение на Закона за таксите за операторите на пречиствателни станции за отпадъчни води (структура на таксите за отвеждане на отпадъчните води, която позволява въвеждането на специални такси за пречистването на особено замърсени отпадъчни води и т.н.), не предоставя никакво изборително предимство на определени предприятия и че следователно не е държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателят е професионално сдружение, което твърди, че представлява малки кланици, търговци на едро, месарници и преработвателни предприятия в Дания. На 26 септември 2013 г. Danske Slagtermestre подава жалба до Европейската комисия, в която твърди, че с приемането на Закон № 902/2013 Кралство Дания е отпуснало държавна помощ в полза на големите кланици под формата на намаляване на таксите за пречистване на отпадъчните води.
- 3 Преди влизането в сила на този закон датското законодателство е предвиждало единна такса за кубичен метър вода за всички потребители на вода, свързани към една и съща пречиствателна станция, независимо от сектора на дейност и потреблението им. Закон № 902/2013 обаче въвежда регресивен стъпаловиден модел, предвиждащ тарифа за кубичен метър отпадъчни води в зависимост от обема на отделяните отпадъчни води (наричан по-нататък „стъпаловидният модел“).
- 4 Стъпаловидният модел е проектиран по следния начин:
  - транш 1 съответства на изразходена вода до 500 m³ годишно за обект,
  - транш 2 съответства на частта от изразходена вода от 500 m³ до 20 000 m³ годишно за обект, и
  - транш 3 съответства на частта от изразходена вода, която надвишава 20 000 m³ годишно за обект.

- 5 Операторите на пречиствателни станции определят тарифата на кубичния метър за всеки от траншовете по следния начин:
  - тарифата за кубически метър за транш 2 е с 20 % по-ниска от тази за транш 1, и
  - тарифата за кубически метър за транш 3 е с 60 % по-ниска от тази за транш 1.
- 6 При стъпаловидния модел потребителите, за които се прилага транш 3, първо заплащат таксата, предвидена за транш 1, докато потреблението им на вода надвиши обема от 500 m³. След това те плащат таксата, предвидена за транш 2, докато потреблението им надвиши обема от 20 000 m³, и накрая плащат таксата си за отпадъчните води по тарифата, предвидена за транш 3.
- 7 Между 10 октомври 2013 г. и 12 септември 2017 г. Комисията обменя информация по жалбата с жалбоподателя и Кралство Дания. На 23 юли 2014 г. и на 25 февруари 2016 г. тази институция изпраща на жалбоподателя писма за предварителна оценка, в които приема, че въпросната мярка не предоставя изборително предимство и следователно не е държавна помощ.
- 8 На 19 април 2018 г. Комисията приема спорното решение. Макар жалбоподателят да счита, че на пазара на клане на животни стъпаловидният модел поставя в по-благоприятно положение големите кланици в Дания, като им предоставя икономическо предимство, представляващо държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, Комисията счита, че въведената със Закон № 902/2013 нова тарифна система не предоставя никакво специално предимство на определени предприятия.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

- 9 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 15 август 2018 г. на основание член 263 ДФЕС, жалбоподателят иска отмяната на спорното решение.
- 10 Кралство Дания иска да встъпи в това производство в подкрепа на исканията на Комисията. Встъпването му е допуснато.
- 11 С обжалваното определение Общият съд обявява жалбата за недопустима поради липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя.
- 12 В точка 32 от това определение Общият съд приема, че макар първата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, а именно правото на всяко физическо или юридическо лице да подаде жалба срещу решенията, които са адресирани до него, при всички положения е без значение в случая, тъй като единственият адресат на спорното решение е Кралство Дания, за сметка на това следва да се провери дали жалбоподателят е процесуално легитимиран по силата на втората или третата хипотеза, посочени в тази разпоредба, отнасящи се съответно до правото на всяко физическо или юридическо лице да подаде жалба срещу актовете, които го засягат пряко и лично, и до правото на такова лице да обжалва подзаконовите актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.

- 13 В това отношение, след като в точки 24—26 от посоченото определение констатира, че спорното решение не засяга лично жалбоподателя в качеството му на договарящ, в точки 33—82 от същото определение Общият съд приема, че условието, според което жалбоподателят трябва да бъде лично засегнат от това решение, също не може да се изведе от други доказателства, поради което подадената в настоящия случай жалба следователно не попада във втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 14 Впоследствие той приема, че третата хипотеза по тази разпоредба също не може да се приложи.
- 15 В това отношение, от една страна, в точки 90—96 от обжалваното определение Общият съд приема, като се позовава по-специално на критериите, установени от Съда в решение от 6 ноември 2018 г., *Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori* и *Комисия/Ferracci* (С-622/16 Р—С-624/16 Р, наричано по-нататък „решение *Montessori*“, EU:С:2018:873), че спорното решение представлява подзаконов акт.
- 16 От друга страна, в точки 97—104 от това определение той приема, че жалбоподателят не е пряко засегнат от този акт.
- 17 В това отношение в точка 102 от посоченото определение Общият съд се позовава на точка 47 от решение *Montessori*, съгласно която „всъщност условието за пряко засягане изисква спорният акт да поражда преки последици за правното положение на жалбоподателя, поради което съдът на Съюза е длъжен да провери дали жалбоподателят е изложил надлежно съображенията си защо счита, че решението на Комисията може да го постави в по-неблагоприятно конкурентно положение и следователно да засегне правното му положение“.
- 18 В точка 103 от същото определение Общият съд приема, че „[в] настоящия случай жалбоподателят не е доказал, че неговите членове, дори кои от тях са конкретно засегнати от въпросната мярка, и още по-малко какви биха били последиците от нея за конкурентното им положение (вж. т. 71 - 77 [от обжалваното определение]). Следователно жалбоподателят не е доказал надлежно, че [спорното] решение може да постави членовете му в по-неблагоприятно конкурентно положение и че следователно това решение засяга пряко правното им положение, и по-специално правото им да не търпят на съответния пазар конкуренция, нарушена от посочената мярка“.
- 19 Така в точки 104—106 от обжалваното определение Общият съд приема, че поради липсата на пряко засягане жалбата трябва да се отхвърли като недопустима, без да е необходимо да се разглежда условието относно липсата на мерки за изпълнение на спорното решение.

Исканията на страните

- 20 С жалбата си жалбоподателят иска от Съда да отмени обжалваното определение.
- 21 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 22 Кралство Дания иска от Съда да отхвърли жалбата и да потвърди обжалваното определение.

По жалбата

По допустимостта

- 23 Комисията изтъква, че формулираните от жалбоподателя искания не са в съответствие с член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, тъй като се отнасят само до отмяната на обжалваното определение, без да се разглежда положението, при което жалбата би била уважена.
- 24 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно посочения член 170, параграф 1 „[и]сканията в жалбата, в случай че бъде обявена за основателна, са за уважаване, изцяло или частично, на направените в първоинстанционното производство искания“.
- 25 В случая жалбоподателят формално иска от Съда да отмени обжалваното определение. Макар неговите искания да не са формулирани изрично като искания за уважаване на направените в първоинстанционното производство искания или за отмяна на спорното решение, те не могат да се разглеждат другояче освен като насочени по същество към същия резултат (вж. по аналогия решение от 16 юли 2020 г., Inclusion Alliance for Europe/Комисия, С-378/16 Р, EU:C:2020:575, т. 59).
- 26 Следователно направеното от Комисията възражение за недопустимост поради неспазването на Процедурния правилник трябва да се отхвърли.

По същество

- 27 Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на своята жалба. Първото и второто основание, които следва да се разгледат заедно, са изведени от неправилно прилагане на условието жалбоподателят да е пряко засегнат от разглеждания акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС и от смесване между това условие и условието жалбоподателят да е лично засегнат от съответния акт. С третото основание се твърди, че критериите, изведени в решение Montessori относно условието за пряко засягане, са изпълнени в случая, с четвъртото, че Общият съд неправилно е приел, че жалбоподателят не е доказал, че членовете му търпят нарушена конкуренция, а с петото, че съображенията на Общия съд относно условието, според което жалбоподателят трябва да е лично засегнат от спорното решение, са неправилни както от фактическа, така и от правна страна.

По първото и второто основание

– Доводи на страните

- 28 Жалбоподателят упреква Общия съд, че по отношение на прякото засягане е приложил спрямо него изисквания, които надхвърлят произтичащите от тълкуването на член 263, четвърта алинея ДФЕС, дадено от Съда в решение Montessori.
- 29 След като е цитирал решение Montessori в точка 102 от обжалваното определение, същевременно в точка 103 от това определение Общият съд не се съобразил с произтичащите от това решение изводи, тъй като изискал жалбоподателят да докаже кои от неговите членове са конкретно засегнати от спорното решение, и в подкрепа на

преценката си, че жалбоподателят не е пряко засегнат от това решение, се позовал на точки 71—77 от посоченото определение, въпреки че тези точки не се отнасят до условието за пряко засягане, а до условието жалбоподателят да бъде лично засегнат.

- 30 Според Комисията тези упреци са неоснователни. В точка 102 от обжалваното определение Общият съд възприел правилно релевантния критерий, съдържащ се в решение *Montessori*, преди да приеме в точка 103 от това определение, че жалбата не отговаря на този критерий. Действайки по този начин, Общият съд не допуснал никаква грешка при прилагане на правото.
- 31 Употребата в тази точка 103 на глагола „доказвам“ отразявала правилно израза „изл[агам] надлежно съображенията си“, използван в точка 47 от решение *Montessori*.
- 32 Впрочем положението, разглеждано по делото, по което е постановено решение *Montessori*, било различно от това по настоящото дело. Комисията отбелязва, че това първо дело се отнася до освобождаване от данъци в полза на ясно определени субекти в специфичен сектор на услуги. Това обяснявало защо в точка 50 от това решение Съдът приема, че изтъкнатото от жалбоподателите обстоятелство, подкрепено с доказателства, че техните заведения се намират в непосредствена близост до стопанисваните от получатели на твърдяната помощ на същия пазар за услуги, е достатъчно, за да се приеме, че разглежданото по това дело решение може да постави жалбоподателите в по-неблагоприятно конкурентно положение. За сметка на това в настоящия случай спорното решение се отнасяло до спадаща към общ данъчен режим мярка, приложима към дейностите на всички лица, които изхвърлят отпадъчни води. Жалбоподателят нито посочил, нито доказал по какъв начин тази схема поставяла неговите членове в по-неблагоприятно конкурентно положение в сравнение с другите предприятия, спрямо които се прилага тази мярка. Той дори не идентифицирал съответния пазар, тъй като даденото от него описание на разглежданите стоки или услуги било твърде неясно.
- 33 Що се отнася до препращането в точка 103 от обжалваното определение към точки 71—77 от него, Комисията отбелязва, че в тези точки Общият съд е разгледал дали спорното решение може да постави членовете на жалбоподателя в по-неблагоприятно конкурентно положение. Обстоятелството, че тази преценка е релевантна при анализа на условието, съгласно което жалбоподателят трябва да бъде лично засегнат от разглеждания акт, по никакъв начин не пречи същите констатации да са релевантни и за преценката на условието жалбоподателят да е пряко засегнат от този акт.
- 34 При всички положения от посочените точки 71—77 следвало, че жалбоподателят не е изложил надлежно по какъв начин спорното решение можело да постави членовете му в по-неблагоприятно конкурентно положение.
- 35 При условията на евентуалност, ако Съдът приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на условието за пряко засягане, Комисията иска от Съда да замени мотивите на обжалваното определение, като констатира, че спорното решение е подзаконен акт, който включва мерки за изпълнение, така че условието по член 263, четвърта алинея ДФЕС относно липсата на такива мерки не е изпълнено.
- 36 В това отношение Комисията отбелязва, че от точка 105 от обжалваното определение е видно, че Общият съд не се е произнесъл по това условие. Спорното решение обаче включвало мерки за изпълнение. Всъщност за разлика от делото, по което е постановено

решение Montessori, настоящото дело се отнасяло до мярка, която налага такса както на получателите на твърдяната помощ, така и на техните конкуренти. Следователно конкурентите биха могли, подобно на получателите на твърдяната помощ, да подадат жалба срещу акта си за установяване на данъчни задължения пред националните юрисдикции, което би позволило на последните да отправят преюдициално запитване на основание член 267 ДФЕС.

- 37 Освен това Комисията отбелязва, че Закон № 902/2013 изисква от операторите на пречиствателни станции да определят всяка година тарифата, приложима за трите транша по стъпаловидния модел. От това следвало, че прилагането на този модел изисква последващо изпълнение съгласно датското право. В допълнение това право изисквало определянето на тарифата във всяко населено място да бъде одобрено от общинския съвет. Така се приемал административен акт, който може да бъде обжалван пред националните юрисдикции, с мотива че определянето на тарифите противоречи на правото на Съюза. Следователно и в този случай жалбоподателят е можел да поиска от тези юрисдикции да се обърнат към Съда по силата на член 267 ДФЕС. Освен това членовете на жалбоподателя можели да предявят установителен иск пред датските съдилища, за да оспорят съвместимостта на Закон № 902/2013 с правото на Съюза.
- 38 Подобно на Комисията Кралство Дания изтъква, че Общият съд правилно е отхвърлил жалбата като недопустима.
- 39 Според тази държава членка жалбоподателят прави тълкуване на решение Montessori, което намалява изискванията за доказване, установени от Съда в това решение. В точка 50 от решение Montessori Съдът установил прякото засягане с оглед на факта, че жалбоподателите са представили доказателства за географската си близост с получателите на твърдяната помощ и за извършването на сходни дейности на същия пазар. В настоящото дело обаче жалбоподателят не предоставил релевантна информация, позволяваща да се приеме, че конкурентното положение на неговите членове може да бъде засегнато.
- 40 Кралство Дания добавя, че ако Съдът приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на условието за пряко засягане, жалбата все пак следва да се отхвърли, тъй като спорното решение включва мерки за изпълнение.

– *Съображения на Съда*

- 41 Условие за допустимостта на жалба, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, е на това лице да се признае процесуална легитимация, каквато е налице в две хипотези. От една страна, подобна жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такова лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако същият го засяга пряко (решение от 20 януари 2022 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, С-594/19 Р, ЕУ:С:2022:40, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 42 Условието за допустимост, предвидени в тази разпоредба, трябва да бъдат тълкувани с оглед на основното право на ефективна съдебна защита, потвърдено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, без при това да се стига до неприлагане на тези

условия, които са изрично предвидени в Договора за функционирането на ЕС (решение от 3 декември 2020 г., *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* и др., С-461/18 Р, ЕУ:С:2020:979, т. 55 и цитираната съдебна практика).

- 43 Настоящата жалба се отнася до последната хипотеза, предвидена в член 263, четвърта алинея ДФЕС, който предоставя активна процесуална легитимация, когато обжалваният акт е подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение и засяга пряко жалбоподателя. В това отношение в точки 94—96 от обжалваното определение Общият съд констатира, че спорното решение, с което Комисията отказва да квалифицира като държавна помощ въведената от датския законодател схема за регресивно намаляване на таксите за пречистване на отпадъчни води, е подзаконов акт. При все това в точки 97—104 от това определение той приема също, че този акт не засяга пряко жалбоподателя. Въз основа на това в точки 105 и 106 от посоченото определение Общият съд стига до извода, че жалбата е недопустима, без да е необходимо да се определя дали посоченият акт включва мерки за изпълнение.
- 44 Ето защо следва да се провери дали, както твърди жалбоподателят, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на условието за пряко засягане.
- 45 Това условие изисква да са изпълнени кумулативно два критерия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици за правното положение на жалбоподателя и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (решение от 13 януари 2022 г., *Германия и др./Комисия*, С-177/19 Р—С-179/19 Р, ЕУ:С:2022:10, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 46 Що се отнася до втория от тези критерии, в точка 98 от обжалваното определение Общият съд приема, без това да се оспорва в рамките на настоящото производство по обжалване, че спорното решение, доколкото в него се посочва, че въведеният от Кралство Дания в рамките на схемата му за таксуване на пречистването на отпадъчните води стъпаловиден модел не съдържа елемент на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, е имало, по напълно автоматичен начин и само по силата на правната уредба на Съюза, за последица да позволи на тази държава членка да приложи този модел без други опосредяващи правила.
- 47 Що се отнася до първия критерий, посочен в точка 45 от настоящото решение, който се отнася до прякото засягане, Съдът припомня в точка 43 от решение *Montessori*, че в областта на държавните помощи фактът, че решение на Комисията оставя непроменени правните последици от национална мярка, за която в жалбата си до тази институция жалбоподателят твърди, че е несъвместима с целта за защита на конкуренцията и го поставя в по-неблагоприятно конкурентно положение, позволява да се заключи, че това решение засяга пряко правното му положение, в частност правото, което му предоставят разпоредбите от Договора за функционирането на ЕС в областта на държавните помощи, да не търпи нарушена вследствие на тази национална мярка конкуренция.
- 48 В това отношение Съдът уточнява в точки 46 и 47 от решение *Montessori*, че макар прякото засягане на правното положение на жалбоподателя да не може да се изведе само от факта, че между жалбоподателя и получателите на твърдяната помощ може да има отношения на конкуренция, това условие обаче трябва да се счита за изпълнено, когато жалбоподателят е

изложил надлежно съображенията си защо счита, че решението на Комисията в областта на държавните помощи може да го постави в по-неблагоприятно конкурентно положение. Проверката, която Общият съд е длъжен да извърши в това отношение, все пак не трябва да води до произнасяне на последния на етапа на разглеждане на допустимостта на жалбата по окончателен начин относно отношенията на конкуренция между жалбоподателя и получателите на твърдяната помощ.

- 49 Така Съдът е възприел тълкуване на условието за пряко засягане, което позволява на лицето, подало до Комисията жалба в областта на държавните помощи, да има достъп до Общия съд, за да може последният да упражни контрол за законосъобразност на решението на Комисията относно националната мярка, предмет на тази жалба, при условие обаче това лице да изложи надлежно пред Общия съд, че има опасност то да бъде поставено в по-неблагоприятно конкурентно положение поради това решение.
- 50 В случая жалбоподателят се явява пред Общия съд в качеството си на професионално сдружение на малки кланици, търговци на едро, месарници и преработвателни предприятия в Дания. При това положение Общият съд е трябвало да разгледа дали той надлежно излага причините, поради които спорното решение, според което въведеният от Кралство Дания в рамките на схемата за помощи за пречистване на отпадъчните води стъпаловиден модел не съдържа елементи на държавна помощ, може да постави членовете му или поне на значителна част от тях в по-неблагоприятно конкурентно положение.
- 51 От точка 103 от обжалваното определение е видно, че Общият съд е основал преценката си, че това условие не е изпълнено, със съображението, че „жалбоподателят не е доказал, че членовете му, нито дори кои от тях, са конкретно засегнати от въпросната мярка, и още по-малко какви биха били последиците от нея за конкурентното им положение (вж. т. 71—77 [от обжалваното определение])“.
- 52 Като изисква по този начин жалбоподателят да „докаже“ какви антиконкурентни последици са „конкретно“ причинени от разглежданата национална мярка, а следователно от спорното решение, което позволява на съответната държава членка да приложи тази мярка, Общият съд, както отбелязва генералният адвокат в точка 27 от заключението си, поставя условието за пряко засягане в зависимост от изискване, което надхвърля произтичащото от тълкуването, което Съдът е дал на това условие в решение *Montessori*. Всъщност според извършената от Съда преценка, за да се осигури ефективна съдебна защита, за подалото жалбата лице е достатъчно да изложи надлежно вероятността от изпадане в по-неблагоприятно конкурентно положение.
- 53 Следователно, що се отнася до условието за пряко засягане, като е приложил изискване, което не съответства на обхвата на това условие, както е предвиден в член 263, четвърта алинея ДФЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.
- 54 Наличието на тази грешка се потвърждава от препращането в точка 103 от обжалваното определение към точки 71—77 от него, в които Общият съд упреква жалбоподателя, че в подкрепа на допустимостта на жалбата си не е представил конкретни данни относно по-специално дяловете от съответния пазар, притежавани от неговите членове и от получателите на твърдяната помощ, относно търговските обороти и приходите на членовете му и относно отражението на таксите за пречистване на отпадъчни води върху цената, която членовете му могат действително да фактурират на клиентите си. Така

съгласно точка 77 от това определение жалбоподателят „не е доказал конкретни последици от твърдяната помощ за неговите членове и за собственото им конкурентно положение на съответния пазар“.

- 55 Като е приел, че подобни доказателства са необходими, за да се установи прякото засягане на жалбоподателя, Общият съд е надхвърлил произтичащото от решение *Montessori* изискване. Всъщност, както следва от точки 46 и 47 от това решение, проверката на прякото засягане трябва да се основава не на задълбочен анализ на отношенията на конкуренция на съответния пазар, позволяващ да се установи с точност обхватът на нарушението на конкуренцията, а на преценка *prima facie* на риска решението на Комисията, според което разглежданата национална мярка не представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, да доведе до по-неблагоприятно конкурентно положение за жалбоподателя или неговите членове.
- 56 Поради това първото и второто основание следва да се уважат по същество.
- 57 Що се отнася до изтъкнатата от Комисията и Кралство Дания съдебна практика, съгласно която ако в мотивите на решение на Общия съд е допуснато нарушение на правото на Съюза, но диспозитивът на решението е правилен по други правни съображения, допуснатото нарушение не е основание за отмяна на това решение, а следва да се заменят мотивите (вж. по-специално решение от 6 октомври 2021 г., *Banco Santander/Комисия*, C-52/19 P, т. 105 и цитираната съдебна практика).
- 58 Всъщност, противно на твърденията на Комисията и Кралство Дания, обжалваното определение, с което Общият съд обявява жалбата за недопустима, не изглежда правилно по правни съображения, различни от изложените в него.
- 59 В това отношение, що се отнася до изтъкнатото от тази институция и тази държава членка условие относно липсата на мерки за изпълнение, в точки 63—66 от решение *Montessori* Съдът уточнява, че ако по отношение на получателите по схема за помощи националните разпоредби, установяващи тази схема, и актовете за прилагане на тези разпоредби, като например акт за установяване на данъчни задължения, представляват мерки за изпълнение, съдържащи се в решение, с което посочената схема се обявява за несъвместима с вътрешния пазар или с което същата схема е обявена за съвместима с този пазар, при условие че бъдат изпълнени поетите от съответната държава членка ангажменти, това тълкуване не може да се приложи към положението на конкуренти на получатели по национална мярка, за която е прието, че не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Всъщност такъв конкурент не отговаря на предвидените в тази мярка условия, за да може да се ползва от нея. При тези обстоятелства би било неестествено да се иска от този конкурент да предяви пред националните органи претенции да се ползва от мярката и да оспори пред национална юрисдикция акта, с който тези му претенции се отхвърлят, за да я накара да отправи запитване до Съда за валидността на отнасящото се до посочената мярка решение на Комисията.
- 60 В настоящия случай твърдяното предимство, което според жалбоподателя Комисията е трябвало да квалифицира като държавна помощ, се състои във въвеждането на схема за регресивно намаляване на таксите, която според доводите на жалбоподателя има за последица, че големите кланици попадат в стъпаловидния модел, описан в точки 4 и 5 от настоящото решение, в по-благоприятен тарифен транш от приложения към малките

кланици. При тези условия, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 59 и 60 от заключението си, подобно на това, което Съдът е констатирал в решение *Montessori*, би било неестествено и впрочем противоречащо на интереса от добро правораздаване да се задължи жалбоподателят или членуващите в него кланици да поискат от националните органи, които прилагат тази схема за таксуване, да приложат спрямо малките кланици по-благоприятния тарифен транш, прилаган по отношение на големите кланици, знаейки, че нямат право на това, единствено с цел да оспорят пред национална юрисдикция отказа и да я накарат да отпрати запитване до Съда за валидността на спорното решение относно посочената схема.

- 61 С оглед на всичко изложено по-горе следва първото и второто основание да се уважат и да се отмени обжалваното определение.

По третото, четвъртото и петото основание

- 62 Обжалваното определение е отменено въз основа на първото и второто основание, поради което не е необходимо да се разглеждат третото, четвъртото и петото основание.

По жалбата пред Общия съд

- 63 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз, в случай че отмени решението на Общия съд, Съдът може да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 64 На този етап от производството Съдът не е в състояние да се произнесе по съществуващото на подадената пред Общия съд жалба, тъй като това би означавало да се разгледат фактически въпроси въз основа на доказателства, които не са били преценени от Общия съд, нито разисквани пред Съда.
- 65 За сметка на това Съдът разполага с необходимите данни, за да прецени допустимостта на тази жалба. При това положение следва да се пристъпи към окончателно произнасяне по този процесуален аспект (вж. по-специално по аналогия решения от 17 юли 2008 г., *Athinaiki Techniki*/Комисия, С-521/06 Р, ЕУ:С:2008:422, т. 66, от 27 февруари 2014 г., *Stichting Woonpunt* и др./Комисия, С-132/12 Р, ЕУ:С:2014:100, т. 66 и от 21 февруари 2018 г., *LL/Парламент*, С-326/16 Р, ЕУ:С:2018:83, т. 31 и 32).
- 66 В това отношение следва да се отбележи, първо, че спорното решение представлява подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Всъщност, както Съдът уточнява в точки 28, 31 и 32 от решение *Montessori*, законодателните актове на Комисията, които имат за цел да разрешат или да забранят дадена национална схема в областта на държавните помощи, попадат в обхвата на това понятие.
- 67 На второ място, следва да се констатира, че поради изложените в точки 59 и 60 от настоящото решение съображения спорното решение не може да се счита за включващо мерки за изпълнение.

- 68 Трето, що се отнася до условието за пряко засягане, то изисква, както бе припомнено в точка 45 от настоящото решение, да са изпълнени кумулативно два критерия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици за правното положение на жалбоподателя и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението ѝ.
- 69 Спорното решение, съгласно което въведеният от Кралство Дания стъпаловиден модел в рамките на схемата му за помощи за пречистване на отпадъчни води не съдържа елемент на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, поражда правните си последици напълно автоматично по силата единствено на правната уредба на Съюза и без да се прилагат други правила с опосредяващ характер. Следователно жалбата отговаря на втория от двата критерия, припомнени в предходната точка.
- 70 Що се отнася до първия критерий, цитиран в точка 68 от настоящото решение, следва да се констатира, че жалбоподателят твърди пред Общия съд и представя доказателства, че няколко от членовете, които представлява, извършват същата дейност като предприятие с господстващо положение на пазара на клане на едър рогат добитък и свине в Дания и че поради високия му обем на отпадъчни води за последното предприятие се прилага по-ниска такса, отколкото тази, на която предприятията, членуващи в жалбоподателя, могат да претендират в съответствие с установената по силата на Закон № 902/2013 стъпаловидна тарифа. Освен това той е изложил надлежно, че тежестта на таксата, съответстваща на заклано животно, е значително по-голяма за последните, отколкото за предприятието с господстващо положение, тъй като те не могат да се ползват от същия транш по стъпаловидния модел.
- 71 По този начин жалбоподателят е изложил надлежно причините, поради които спорното решение може да постави поне значителна част от неговите членове, а именно малките кланици, в по-неблагоприятно конкурентно положение.
- 72 Следователно спорното решение поражда преки последици за правното положение на жалбоподателя, поради което жалбата отговаря и на първия от двата критерия, посочени в точка 68 от настоящото решение.
- 73 От това следва, че жалбата в първоинстанционното производство е допустима. При това положение делото следва да се върне на Общия съд, който да се произнесе по същество.

По съдебните разноски

- 74 Тъй като делото се връща на Общия съд за ново разглеждане, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 1 декември 2020 г., Danske Slagtermestre/Комисия (Т-486/18, непубликувано, EU:T:2020:576).**
- 2) Жалбата в първоинстанционното производство е допустима.**
- 3) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по същество.**

4) Не се произнася по съдебните разноси.

Подписи